

POSTANOWIENIE

13 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym 13 września 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A. M., M. M., Ł. M., M. M.1, M. M.2 i małoletniego T. M.
przeciwko M. A. i M. A.1
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej M. A. i M. A.1
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z 5 października 2022 r., I ACa 932/21,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 5 października 2022 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku na skutek apelacji obu stron: w punkcie 1. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z 29 czerwca 2021 r. w ten sposób, że określił datę początkową zasądzonych na rzecz powodów odsetek za opóźnienie na 18 października 2019 r. zamiast 18 października 2020 r. (pkt 1a), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt 1b), zmienił numerację wyroku Sądu pierwszej instancji (pkt 1c); w punkcie 2. oddalił apelację obu stron w pozostałym zakresie; w punktach 3-5 rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Pozwani wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego, zaskarżając go w części, tj. „w punkcie I”. Ze sformułowania zarzutów skargi wydaje się wynikać, że intencją skarżących było zakwestionowanie rozstrzygnięcia w części, w jakiej jest ono niekorzystne dla pozwanych tj. w punkcie 1a oraz w punkcie 2 w zakresie, w jakim oddalono apelację pozwanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części. Przepis ten ustanawia jeden z wymogów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej, a zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga niespełniająca tego wymogu podlega odrzuceniu.

W razie zaskarżenia orzeczenia w części konieczne jest wskazanie do jakiej konkretnej części orzeczenia skarga się odnosi. Skarga pozwanych nie spełnia tego wymagania. Wyrok Sądu Apelacyjnego zaskarżono w „punkcie I”, przy czym posłużono się cyfrą rzymską, podczas gdy sentencja zaskarżonego orzeczenia podzielona jest na punkty arabskie i litery. Nie jest przy tym możliwe uznanie, że skarżący popełnił oczywistą omyłkę polegającą na użyciu cyfry rzymskiej zamiast arabskiej. Odniesienie zakresu zaskarżenia do punktu 1. zaskarżonego orzeczenia pozostawałoby w sprzeczności z treścią zarzutów, które w większości dotyczy punktu 2., w zakresie w jakim w punkcie tym oddalona została apelacja pozwanych. Co więcej, punkt 1b zaskarżonego wyroku jest dla pozwanych korzystny, a punkt 1c ma znaczenie czysto porządkowe, wobec czego skarga kasacyjna w tym zakresie musiałaby ulec odrzuceniu. W punkcie 1a wyroku Sądu Apelacyjnego zmieniono wprowadzić datę początkową naliczania odsetek za opóźnienie w sposób niekorzystny dla pozwanych, jednak gdyby odnieść skargę kasacyjną wyłącznie do tego punktu, wartość przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do każdego z powodów byłaby znacząco niższa niż wartość graniczna 50 000 zł określona w art. 398² § 1 k.p.c.

Z tych względów należało uznać, że w skardze kasacyjnej nie wskazano zakresu zaskarżenia w sposób umożliwiający odniesienie go do zaskarżonego wyroku i skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

[SOP]

[ms]